

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку:
Barely: 7-4126
УНСоюз: Barely 7-5337

PIK LXXVI. Ч. 212. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-ГО ЛИСТОПАДА 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 19, 1969 No. 212. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 18 листопада 1969

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК 18-ГО ЛИСТОПАДА У ВАШІНГТОНІ почалися дводенна конференція в справі втікачів. Згідно зі звітом на цій конференції тепер у світі є 17,318,320 втікачів, двічі стільки, скільки було в 1964-му році. За втікачів вважається тих, бездомних, які внаслідок війни, нетолеранції або революції мусіли залишити свої місця замешкання. В ЗСА число втікачів становить 1,052,088, в тому є 6,500 осіб, які прибули до цієї країни останнього місяця зі Східної Європи, Куби й Гонг Конгу. 70 відсотків є в Азії й Африці: в Азії — 7,162,435, а в Африці — 5,206,213.

ДИРЕКТОР ЗВ'ЯЗКІВ В КАНЦЕЛЯРІ ПРЕЗИДЕНТА Ніксона Герберт Дж. Клейн в інтерв'ю з представником телевізійної станції СБІЕС поширив критику віце-президента Спіро Егню, який минулого тижня критикував телевізійні станції та всі інші комунікаційні засоби, отже й пресу та радіо. Директор і співробітник Президента сказав, що коли які інформаційні засоби несправедливо й невірно подають вістки, то це загрожує Уряд інтервенювати в цій справі. Клейн заявив, що Уряд не чинити повинні подумати над цим, чи добре вони виконують свої функції в цю справу. Та самі зацікавлені нукот, свою роль об'єктивного й справедливого інформатора. Президент Ніксон знав зміст промови, в якій віце-президент Егню критикував телевізійні станції.

КАНАДИСЬКИЙ УРЯД ПРОСІЄННЯ ПОДАТКОВУ РЕФОРМУ, згідно з якою звільнена від оподаткування сума для подружжя пари була б збільшена з 2,000 доларів до 2,800. Внаслідок цього 750,000 осіб не платили б взагалі ніякого податку. Інші подружжя, прибуток яких не перевищував би суми 9,100 доларів платили б менші податки, як тепер. Таких подружжя є коло 3,1 мільйона осіб. Зате 3 мільйони канадців із прибутком більшим як 10,000 доларів, мали б платити збільшений податок. Реформа подумана так, щоб в загальному висота бюджету не була зменшена, бо багаті платили б більше б стільки більше, скільки вбогі не доплатили б внаслідок зменшення їх податків.

КОМУНІСТИЧНА ДИКТАТУРА ВСЮДИ ОДНАКОВА. Голова Спілки Письменників і Мистців на Кубі Ніколас Гіллен заявив 250 письменникам і мистцям на зборах, на яких видавали мистецькі нагороди, що члени спілки будуть покарані, коли активно не будуть підтримувати революцію на Кубі. Ця погроза "контрреволюціонерам" пригрожувала письменникам і мистцям, що вони живуть в державі з диктаторською формою влади, де немає інтелектуальної волі. Гіллен пригрозив письменникам і мистцям, що вони, при всіх своїх минулих конфліктах з владою, велику об'єднану родину для інтересів кубинської революції. І кожен повинен здійснити своє завдання. Хто цього не зробить, "діждеться тяжкої революційної карі".

У СВІТІ

У МАЙНЦІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧИНІ ЗІБРАЛОСЬ в минулий понеділок, 17 листопада, понад 500 делегатів Християнсько-демократичної партії, яка до останніх парламентських виборів 28 вересня ц. р. була керівною партією в Німецькій Федеративній Республіці. На тому партійному конгресі напевно будуть аналізувати питання, чому виступив однокласно президентом, як і кандидатом на звання держави стали соціал-демократи, а вони, християнські демократи, опинилися поза владою.

ПАПА ПАВЛО VI НАЗВАВ "невбачним скандалом" теперішні видатки держав на військові цілі, в порівнянні з мінімальними видатками на соціальні потреби даніх держав. Папа закликав у своїй промові, яку виголосив в минулу неділю 16 листопада у соборі св. Павла, щоб всі держави призначили невеличку частину своїх військових бюджетів — на харчі для голодуючих народів.

МАДЯРСЬКИЙ ЩОДЕННИК "НЕІСАБАДШАГ" ПРИНІС допис свого публічного кореспондента з дуже песимістичною оцінкою внутрішньої ситуації в Чехо-Словаччині. Мадяський кореспондент передбачає поворот політично-терористичних методів у Чехо-Словаччині аналізуючи загальні опозиційні настрої та непопулярність державного й партійного проводу.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ВІЙСЬКОВІ ВЛАСТІ ЗСА ПОВЕЛИ слідство проти одного старшини й одного підстаршини, які командували невеликим американським військовим відділом, який бувбито вистріляв 400 до 500 цивільних мешканців одного села, взявши їх несправедливо за комуністичних повстанців. Військові кола відмовилися дати в цій прикрій справі будь-які ближчі дані.

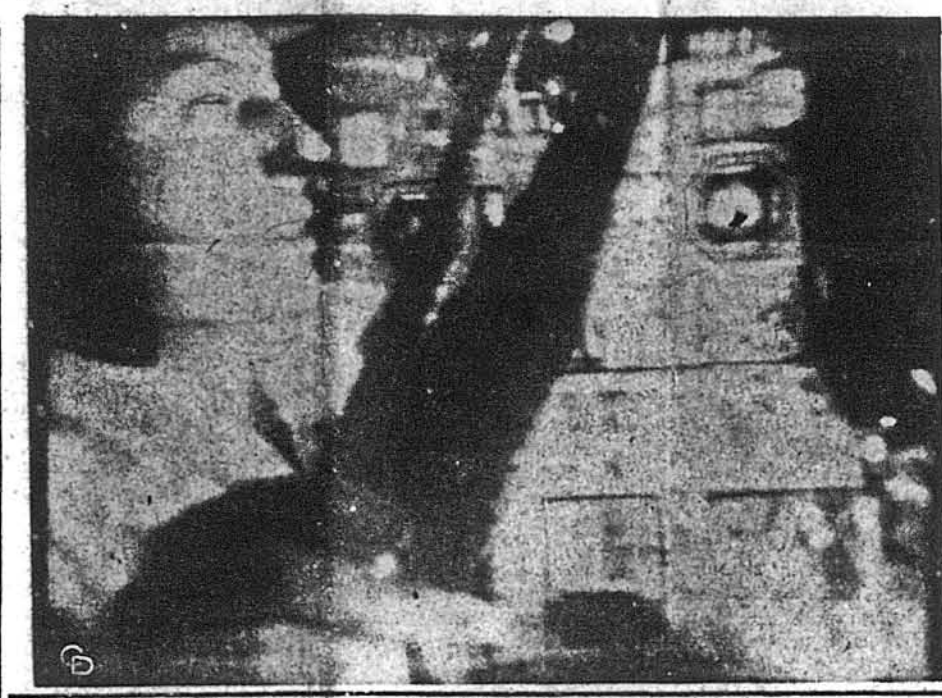
ВЗДОВЖ СУЕЗЬКОГО КАНАЛУ і на південь від нього продовжуються ворожі Ізраїльсько-арабські дії. Араби пошкодили ракетами два ізраїльські кораблі в ізраїльському порті Елат, порушивши цим тише порозуміння, щоб Ізраїльський порт Елат і Йорданський порт Акаба по протилежному боці затоки Акаба залишали поза воєнними діями. На Синайському острові і в смузі Гази, себто на окупованих Ізраїлем арабських землях, Ізраїль почав стосувати супроти арабів колективну відповідальність за саботажні й терористичні акти арабських підпільних організацій.

У Янгтавіні відзначають 75-річчя УНСоюзу

Янгтавіні, Огайо. — Десять Відділів Українського Народного Союзу зі Східної Огайо та північно-західної Пенсильванії, які належать до Янгтавінської Організації, відзначать 75-річчя своєї установи великим бенкетом і балом у найближчу суботу, 22-го листопада ввечері в Українському Православному Осередку. Святкування відбувається тижнем перед виставою в Клівленді опери "Анна Ярославна" з цієї самої нагоди 75-річчя УНСоюзу та в якій громадяни Янгтавінської організації запровадять свою членську участь. Бенкет у найближчу суботу відбувається на пошану піонерів УНСоюзу з Відділів в Янгтавіні, Кемпбеллі та Кентоні в Огайо і в Шароні, Нью-Кестелі і Тітусвіллі в Пенсильванії. Вільність Відділів УНС в цьому районі була організована вже перед першою світовою війною, отже на бенкеті будуть уже зареєстровані, крім піонерів, друга, третя і четверта генерації українців цієї округи. Головним промовцем на бенкеті буде головний представник УНС Нью-Йорку Лисогір.

АСТРОНАВТИ КРУЖЛЯЮТЬ НАВКОЛО МІСЯЦЯ ПЕРЕД ПРИЧАЛОМ НА ЙОГО ПОВЕРХНЮ

Гюстон, Техас. — Астронавти Аполло 12 у вівторок 18-го листопада вже кружляли довкола Місяця, а в середу мали осісти на поверхні цієї планети. Залого Аполло 12 творять астронавти: Чарльз Конрад, Річард Ф. Гордон та Аллен Л. Бім. Всі вони раніше служили при флоті. За допомогою окремої ракети астронавти спринчали о год. 10:57 по полудні 17-го листопада те, що сповільнили швидкість космічного корабля з 5,574 миль на годину до 3,600 миль на годину, і тоді притягуюча сила Місяця змусила "Білі Кліппер", так називається космічний корабель, кружляти довкола себе. Під час цих маніпуляцій Аполло 12 був поза Місяцем і впродовж 32-ох мінут не мав радіового зв'язку з наземною командою. Спочатку Аполло 12 кружляв довкола Місяця так, що був найближче до цієї планети на 71 миль і найдалше на 195,5 миль. Пізніше вистрілюючи ракети виправляючи орбіту, і вона була більше круглою. Командний модуль Аполло 12 і його місячний модуль кружляють разом довкола Місяця понад його рівником. На одну подорож довкола Місяця треба двох годин часу. 39-річний астронавт Конрад і 37-річний астронавт Біл мають осісти на Місяці в окремому модулі, що називається "Інтрепід". Астронавт Гордон (40 років) під час побуту астронавтів на Місяці буде кружляти довкола Місяця, чекаючи на дослідників Місяця. Кружляючи довкола Місяця, астронавти планують такі свої найближчі праці:

Астронавт Чарльз Конрад під час телевізійної передачі. Він тримає гумову рурку, показуючи глядачам на Землі місячний модуль, який летить до Місяця. На задньому плані — інструменти.

1. Відлучити місячний модуль від матірнього корабля, що має статися у вівторок 11:16 по полудні. 2. Осісти на Місяці в середу о год. 12:45 по півночі. 3. О год. 1:53 вранці в середу астронавти мають бути вже на Місяці. 4. На Місяці астронавти мають зробити дві мандрівки по цій планеті: одну в середу о год. 6:02 вранці, другу о год. 12:37 по півночі в четвер. 5. О год. 9:23 вранці в четвер астронавти мають відлетіти з Місяця, щоб з'єднатися з матірнім кораблем, який на них чекає, кружляючи довкола Місяця.

Розпочалась конференція ЗСА і СССР про обмеження стратегічної зброї

Гельсінкі. — У столиці Фінляндії розпочалась в понеділок 17 листопада 1969 р. підготовлювана від 4-ох років американсько-радянською конференцією про обмеження чи редукацію деяких родів стратегічної і тактичної зброї. Відкриття конференції відбулось дуже урочисто в репрезентативній державній бенкетовій залі з участю не тільки обох делегацій, але й найвищих фінських державних діячів. Фінський міністер закордонних справ Ахті Карьялайнен назвав ту конференцію історичною, яка — мовляв — започатковує новий етап в історії народів, коли дві суперпотуги почали говорити про припинення атомових перегонів. Американська і радянська делегації були скромніші, але теж виступили в оптимістичному і приязному тоні. Першим промовляв голова радянської делегації, перший віце-міністер закордонних справ Володимир Смірнов, який дякував Фінляндії за її гостинність та запевнив, що радянський уряд прикладає до цієї конференції "велике значення". Він закликав до порозуміння "без нарахування на шкоду безпеки наших і інших країн". Все ж, Смірнов не міг відмовитися від пропагандистської демагогії — згадавши Леніна і радянську політику "постійну мирову політику, наставлену на загальне і повне роззброєння". Голова американської делегації Джеральд Сміт відчитав листа президента Ніксона, в якому казалося, що Америка не змагася до порозуміння, яке принесло б тільки односторонню користь для неї, та що він, Президент, свідомий всіх труднощів дійти до згоди у справі припинення продукції новітньої стратегічної зброї та, можливо, її редукації. Після вступних промов подано шампанське вино й відбулося прийняття для дипломатичного корпусу. Сутні наради мали розпочатися зараз наступного дня. Тепершня конференція передбачена на 3 тижні: вона має устатити час, місце і денний порядок ділової конференції, яка здійсниться, мабуть, з початком найближчого року у Відні.

"АННА ЯРОСЛАВНА" В ТОРОНТІ

Написав Нестор Ріпський

Вісність заповнена зала Мессі Гол у Торонті 15-го листопада цього року з нагоди постановки опери "Анна Ярославна" ще раз заперечила поговорку еміграційних песимістів, мовляв "не тратите, куме, сили...", мовляв "українська еміграція на громада байдужа до всілякої діяльності" і так вже зманирована те левізорам, що її містечків прояви зовсім мало цікавлять.

Джордж Бернард, що раз сказав: "Песиміст? Це такий чоловік, який вважає всіх інших такими ж поганими, як він сам і ненавидить їх за це".

Поява опери "Анна Ярославна" і реакція української публіки на неї — це тільки ще один доказ неадекватності всіх наших песимістів і тих, які колючо бачили в деяких промислах нашого життя "занепад", "збайдування", брак зацікавлення й повну апатію.

На постановці опери "Анна Ярославна" в Торонті можна було бачити повний перекрій українського суспільства цього міста. На перерві ми вийшли до вестибюлю. Наш постійний "п'ятомісний" Майк, покурюючи папіроску, задоволено посміхався.

Оглядаючись.
Пан Б. Наш знайомий, властитель великого споживчого склепу.

— Добрий вечір.

— Добрий вечір, — кажемо ввічливо, бо це представник нашої середньої класи, тієї, яка на наших очах у Канаді виростає з нічого, із малесеньких і скромнісіньких (Закінчення на стор. 4-й)

УКРАЇНЦІ ЗСА СОЛІДАРІЗУЮТЬСЯ З "МОВЧАЗНОЮ БІЛЬШІСТЮ", АЛЕ НЕ МОВЧАТЬ

Вашингтон. — Останні події в Америці, зокрема акція т. зв. "мораторіум" для негайного відкликання американських військ з В'єтнаму та закінчення тієї війни американською капітуляцією, як і протипакцію проти тих демонстрацій, потвердили безсумнісно, що величезна більшість американського народу підтримує політику президента Ніксона і його Уряду відносно В'єтнаму та швидкого відкликання американських військ, але без капітуляції, передавши боєві завдання підрозділам в'єтнамської армії. З цю — як зазначив президент Ніксон у своїй недавній промові — "мовчазною більшістю" солідаризується без сумніву і більшість українців в Америці. Про це свідчать листи голови Крайового Комітету Повнолених Націй проф. Лева Добрянського та окремо ще Українського Конгресового Комітету до Президента Ніксона з виразною заявою підтримки його політики щодо В'єтнаму. Таку підтримку заявив і Десятий Конгрес Американських У-

країнців окремою резолюцією. Тепер, у багатьох громадах відбуваються спеціальні чи приватні зібрання, на яких громадяни-українці схвалюють відповідні резолюції та масово підписують листи з підтримкою для політики Уряду.

Листопадове свято в Мемфі

Між тими, що такі резолюції схвалюють і підписують листи з українською громадою в Мемфі на Флориді, яку репрезентує Центральний Комітет. Цей Комітет алаштував вже в найближчу неділю, 23-го листопада, традиційне Листопадове Свято, перед офіційною програмою якого буде схвалена така резолюція для підтримки політики Уряду відносно В'єтнаму та вислана до місцевої преси і, очевидно, до Вашингтону. А в програмі Листопадового Свята будуть, між іншим, висвітлені прорізки про Листопадовий Зрив, що їх приготував і покаже учасник того Зриву, відомий наш мистець Іван Кучмак.

Д-р Михайло Гук очолив нову управу Метрополітального відділу УЛТПА

Нью-Йорк. — Метрополітальний Відділ Українського Лікарського Товариства Америки відбув 15-ті загальні збори в суботу 15-го листопада в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, на яких були присутніми понад 50 лікарів. Збори провадив д-р Ростислав Сочинський, секретар Товариства д-р Стефанія Корінець. Уступача Управа, яку очолював д-р Євген Грабарчук, подав звіт про багатагранну працю управи та лікарів Метрополітального округу, які, крім професійної праці, з посвятно брали участь в суспільно-громадських вихах нашої спільноти: минули два роки були знаменні такими подіями, як СКВУ, Десятий Конгрес Американських Українців, візита Верховного Архиспископа Кардинала Йосифа Сліпного на американському континенті, посвячення Собору св. Софії в Римі, Синод Православного Єпископату і Синод Католицького Єпископату, за вершення першої Катедри Українознавства в Гарварді та ін. Від Головної Управи УЛТПА присутній голова д-р Б. Шебунчак привітав збори Відділу та поінформував про проблеми і життя всієї лікарської мережі в Північній Америці та про планування наступного лікарського з'їзду, що відбудеться вч.

У Філадельфії відзначають 20-ліття Пластової Станиці

Філадельфія, Па. — (О. Лий) — "Днем Пластуна" в днях 22 і 23 листопада ц. р. відзначає Пластова Станиця у Філадельфії 20-ліття своєї праці. Виставка пластових праць буде відкрита в Пластовому Домі при 10-й і Дан-конен вул. в суботу 22 і неділю 23 листопада. В неділю 23 листопада ц. р. в 11-й годині перед полуднем зараз після торжественної Служби Божої в наміренні української пластової молоді, — відбудеться Святочний Пластовий Апель в аудиторії школи Сестер Василіанок при Ліндлей вул. А в суботу 22 листопада в 6-й год. веч. відзначать Філадельфійська громада цієї 20-літньої ювілейний пластовий бенкетом в аудиторії Церкви св. Йосафата на Френкфорд при вул. Дітмен і Дістон. Бенкетом проведуть редактор п. сен. Вогдан Кравців. У програмі, між

20-ГО ЛИСТОПАДА ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

Нью-Йорк. — У четвер, 20-го листопада, тут у власних приміщеннях при 5-й вулиці і 79-й вулиці відбудеться о год. 8-й вечером звичайні річні збори Українського Інституту Америки, заснованого нашими покійними меценатом Володимиром Джусом і тепер очолюваного його сином і спадкоємцем Теодором Джусом. Він та інші члени Дирекції звітватимуть за збори, на яких передбачається також вибір трьох нових членів Дирекції на повну три-річну каденцію.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1963

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$6. For UNA members monthly \$6.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Клопоти з інтеграцією

Коли Найвищий Суд проголосив 17 травня 1964 року своє історичне рішення, що расовий поділ — сегрегація — в публічних школах є антиконституційним, то расова інтеграція в публічних школах, себто переміщення білих і чорних школярів, перейшла у південних штатах Америки з більшими або меншими труднощами, а то й без ніяких дисонансів. Все ж у штеті Міссісіпі залишилось ще 30 расово поділених публічних шкіл. Уряд Ніксона дозволив тамшнім шкільним властям виготовити самим програму, як ті школи інтегрувати. Муринські організації і білі ліберали побачили в тому становищі Уряду сприяння південним сегрегаціоністам. Вони зголосили відклик до Найвищого Суду, який 29 жовтня ч. р. вирішив, що треба перевести расову шкільну інтеграцію „негайно“.

Очевидно, Найвищий Суд виходив з принципового становища, як його диктує Конституція. У практиці все одно неможливо „негайно“ перевести шкільну інтеграцію 30-ох шкіл без спротиву расової хвилювання. Тому залишилась давня постава, за якою до кінця грудня цього року ті школи мусять представити план переходу на інтегровану базу. Але водночас виникла інша проблема: як бути школам, які доволіно залишилися сегрегованими, вже не в південних штатах ЗСА, де расова проблема загострена, а в північних, де такої проблеми не було в гострій формі від часу Громадянської війни.

Наприклад, у Чикаго з 106 цілком чорних публічних шкіл і 214 чорних на 99 відсотків. У Клівленді, Вокфалло, Атлантік Сіті і в Нью Йорку є публічні школи цілком білі і цілком чорні, бо батьки рішуче спротивились, щоб їх дітей примусово возити автобусами до віддалених шкіл у „їх“ принципово інтеграції. В деяких чорних школах батьківські комітети рішуче протривають, щоб до їх шкіл давали білих учителів і білих учнів. Рішення Найвищого Суду з 29 жовтня ч. р. про необхідність „негайно“ інтегрувати всіх шкіл актуалізує питання, чи можна і треба насильовити волю вже не білих „расистів“, а чорних, які не хочуть інтеграції. Сенатор Джон С. Стенніс з Міссісіпі, який підтримував становище Уряду в справі шкіл у його штеті, заповів, що він буде боротися за припинення видачі грошей тим сегрегованим школам в північних штатах, які не захочуть „негайно“ інтегруватися. Він закликав Найвищому Суду, що той прийняв своє рішення, не знаючи всіх фактів про стан шкільництва в ЗСА. Це — ще один приклад, який вказує, що треба боротися за принципи, але не можна нехтувати життєвою практикою.

„День міліції“

„Важливий обов'язок, покладений народом на міліцію, вимагає повсякденного удосконалення... Кілька тисяч добровільних народних дружин на Україні — це надійні помічники міліції... Населення пунктів, де громадськість сама підтримує спокій, охорона порядку, на Україні вже є понад 9 000... Про це й багато чого іншого розповіла київська „Радянська Україна“ з 8 листопада, з нагоди „Дня совєтської міліції“, що припадає на 10-го листопада на робочий день.

Добиваючись влади, Ленін з більшовиками обіцяли, що „побудова“ соціалізму — комунізму автоматично зліквідує не лише класи, а й злочинність, крадіжки, бандитизм і т. п., бо, мовляв, будуть зліквідовані причини, що породжують такі негативні явища. Комуністи вважали і вважають, що головними причинами хуліганства, грабунків, убивств тощо є... капіталістична система, буржуазний устрій в будь-якій країні, бо за такого устрою завжди є класово скривджені, убогі, отже завжди буде і злочинність. Як знаємо з практики життя за кордоном, у різних західних країнах, якраз країнах з „капіталізмом“ — надзвичайно рідко трапляються випадки, щоб хтось укрив якусь річ з голоду. Звичайно ж ідеться про нероб, ледарів, людей з нахилом до бандитизму, яких спокушають яси в банках або готівка, що їм везуть робітникам на фабрики, щоб заплатити людям за працю.

Тим часом у „країні перемігшого соціалізму, яка буде комунізм“, себто в СССР, де теоретично мала б давно вже зникнути злочинність — доволіно міліції мобілізувати ще й десятки тисяч „дружинників“, щоб якось давати раду не лише із злочинцями, а і з звичайними порушниками ладу на вулицях, у потягах, по кінах, ресторанах. Населення 9 000 сіл і міст в Україні самобільзувалось на охорону ладу, бо міліція в СССР займається не так злочинцями, як чесними людьми, яких комуністична диктаторська партія вважає неблагонадійними.

ПРЕСА, РАДІО, ТЕЛЕВІЗІЯ

У четвер минулого тижня ще — президент Спіро Егджо у великій промові, зголошений в Де Мойн, Айова, різко критикував великі американські радіо- і телевізійні станції за їх спосіб інформувати народ про найважливіші події. Він закликав до користувачів телевізорів, щоб вони регулювали безпосередньо до даних телевізійних центрів, і за твердженням „Н. І. Таймса“, зараз же після закінчення промови Егджо — тисячі американців почали зголошувати телефонічно до телевізійних центрів схвалення або засудження тієї промови. Нагайно масова — прихильна й неприємна — реакція на виступ ще — президента Спіро Егджо доказує — твердять „Н. І. Таймс“, — що він затронує дуже болючу струну.

Цією струною є переважно проблема публічної інформаційної служби в ЗСА. Відомо, що поза „Голосом Америки“, який має свою спеціальну місію подавати виступи за залучення до слуху, не існує американської урядової преси, які теж радіо- і телевізійні передачі. Всі засоби публічної інформації знаходяться в приватних руках із конституційно гарантованою якнайширшою свободою вислову. На адресу американської преси і радіо- і телевізійних передач не раз уже падали закиди щодо „сепаратизму“, себто сприяння в першу чергу владі, що пахне сенсациєю, без уваги на зміст даної події і на логічні практичні наслідки розголошення різних негативних явищ щоденного життя. Відомо теж, що при всьому багатстві виступів з Америки і всього світу у різних американських великих щоденниках, кожний з них має виразне ідеологічно- і політичне обличчя, яке проявляється не тільки у селекції друкованого матеріалу, але і в його розмішуванні та в заголовках.

Все ж американські газети здебільшого дотримуються головної заповіді пресо-інформаційної служби: розповідати факти, не додаючи до них власних оцінок. Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них. Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них.

Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них. Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них.

У льохах Історичного Музею в Чернігові приховуються понад дві тисячі експонатів

Київ. — Чернігівський Історичний Музей, заснований на початку цього століття, міститься й тепер у невідповідній похмурій будівлі з 17-го століття. „Обласне управління культури вже кілька років порушує питання про музейне приміщення, та поки що без наслідків. Дивно, що у Чернігові — чудовому мальовничому місті, де виросли нові сучасні готелі, магазини, ресторани, досі не знайшлося відповідної споруди для музею“. Газета „Культура і Життя“ з 2-го листопада сповістила також, що усець художній відділ музею розміщений у напівземній явельній залі, з картинами „буквально

межувати факти від коментарів. Факти треба подати вірно, без уваги на те, як вони редакторські подорожують. Зате коментар, наспівання, може і мусить передходити крізь призму світогляду коментатора. За те американські звітотдачі в телевізійних і радіопередачах переплутують факти з коментарями і зразу ж, подаючи виступ, насильовити її за власною згодою.

Власне проти цього рішуче виступив ще — президент Егджо. Він закликав конкретний негативний підхід телевізійних компаній супроти промови президента Ніксона з 3 листопада ч. р., коли телевізійні компанії негайно після виступу Президента передали негативну оцінку, що й зрозумів кол. амбасадор Аверелл Гарріман. Всі три великі телевізійні компанії негайно заперечували проти асептичного виступу президента Егджо, не признавши йому рації та обстоюючи, що вони правильно й справедливо інформують суспільство.

Однак, вони сумовчали у своїх запереченнях суттєвий момент промови виступу — президента Егджо: всі ці три телевізійні компанії мають свої студії в Нью Йорку, а Нью Йорк відомий із своєї ліберальної, критичної супроти політики през. Ніксона, атмосфери. Зокрема, діяльність президента недовольно натякала, що звітотдачі-коментатори тих трьох телевізійних компаній — неприємні урядові журналісти, які зловживають своїми становищами, тенденційно подаючи виступи.

Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них. Звичайно ж, це не означає, що вони не мають власних оцінок, але вони не додають їх до фактів, а лише вказують на них.

Випити одна до другої! Мій виступлений для огляду з картинами італійських, голландських, французьких та німецьких майстрів, особливо ж цінні українські портрети з 18 століття, в тому й портрет генерального обозного Чернігівського полковника В. Кунина-Ворковського, портрети Олени та Гната Галаганів і ін. українських діячів початку й середини 18 віку. „Культура і Життя“ інформують, що „твори, показані в залах — тільки невелика частина тих скрібів, якими володіє музей. У його фондах зберігається понад 2 000 зразків української народної вишивки, фарфор, значна кількість ювелірних виробів 16-18 століть“.

В. Стецюк

ПУБЛІКАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НТШ В ЗСА У 1968-69 РР.

Поруч цілої низки наукових конференцій і засідань окремих Секцій і Комісій в минулому академічному році. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА проявило також деяке пожвавлення своєї праці у властивій і основній галузі своєї наукової діяльності, а саме у випуску друком цінних праць своїх членів з обсягу українознавства.

З української філології заслуговує тут на увагу, зокрема, праці проф. П. Ковалевського — про особливості словотворення в українській мові та про фонетичні системи в слов'янських мовах, проф. Костя Кисілевського — про діалектичні особливості Шашкевичевої мови, а далі передрук маловідомої, але цінної праці проф. Романа Смалю — Стоцького „Українська мова в Совєтській Україні“, його невеличка розвідка „Правдиве значення совєтського терміну „Україна“ та менші розвідки інших наших дієвних членів, як проф. В. Лева, проф. В. Чапленка, проф. О. Горбача і ін.

Крім того в минулому академічному році вийшли друком два збірники Філологічної Секції НТШ, тобто том 33-й — як друга частина збірки на пошану Івана Франка із цінними статтями Ю. Бойка, В. Жили, В. Романенчука, П. Ковалевського, Л. Храпливого і ін. та збірник том 34-й з вартисними статтями з української філології. Сюди ввійшли, зокрема, статті Романа Смалю — Стоцького „Українська мова в Совєтській Україні“, „Якщо мови теорії“, Яра Славутича „Записання ові (е) та у (ю) в українській мові“, В. Чапленка „Походження назви „гуцул“, „Лемко“, „Бойко“, Олексій Горбача „Діалектичний словник північно-добруджанської говірки С. Муринського над Дунаєм“, П. Ковалевського „Заслуги акад. Степана Смалю — Стоцького для української науки“, В. Жили „Українська література під радянським ладом“, А. Фесенка „Українська бібліографія за кордоном“, Костя Кисілевського „Філологічні праці Івана Пашкевича“, Василя Лева „Українські літературні твори поза межами України“ та синтетична розвідка П. Ковалевського „Добудки українського мовознавства на еміграції“, тобто короткий огляд наукової праці наших мовознавців за останніх 25 років. Для наших майбутніх дослідників такі огляди мають велике значення, і тому в плані діяльності НТШ на майбутнє звернено на це особливу увагу.

Багато цінного матеріалу української філології і з інших галузей українознавства випущено також у „Збірнику на пошану сімдесятиріччя народни Р. О. М. а. а. Смалю — Стоцького“. Видання якого переступило „Слова о полку Ігореві“ о. М. Кравчука має також немале значення в нашій літературі, зокрема, статті Романа Смалю — Стоцького „Українська мова в Совєтській Україні“, „Якщо мови теорії“, Яра Славутича „Записання ові (е) та у (ю) в українській мові“, В. Чапленка „Походження назви „гуцул“, „Лемко“, „Бойко“, Олексій Горбача „Діалектичний словник північно-добруджанської говірки С. Муринського над Дунаєм“, П. Ковалевського „Заслуги акад. Степана Смалю — Стоцького для української науки“, В. Жили „Українська література під радянським ладом“, А. Фесенка „Українська бібліографія за кордоном“, Костя Кисілевського „Філологічні праці Івана Пашкевича“, Василя Лева „Українські літературні твори поза межами України“ та синтетична розвідка П. Ковалевського „Добудки українського мовознавства на еміграції“, тобто короткий огляд наукової праці наших мовознавців за останніх 25 років. Для наших майбутніх дослідників такі огляди мають велике значення, і тому в плані діяльності НТШ на майбутнє звернено на це особливу увагу.

Багато цінного матеріалу української філології і з інших галузей українознавства випущено також у „Збірнику на пошану сімдесятиріччя народни Р. О. М. а. а. Смалю — Стоцького“. Видання якого переступило „Слова о полку Ігореві“ о. М. Кравчука має також немале значення в нашій літературі, зокрема, статті Романа Смалю — Стоцького „Українська мова в Совєтській Україні“, „Якщо мови теорії“, Яра Славутича „Записання ові (е) та у (ю) в українській мові“, В. Чапленка „Походження назви „гуцул“, „Лемко“, „Бойко“, Олексій Горбача „Діалектичний словник північно-добруджанської говірки С. Муринського над Дунаєм“, П. Ковалевського „Заслуги акад. Степана Смалю — Стоцького для української науки“, В. Жили „Українська література під радянським ладом“, А. Фесенка „Українська бібліографія за кордоном“, Костя Кисілевського „Філологічні праці Івана Пашкевича“, Василя Лева „Українські літературні твори поза межами України“ та синтетична розвідка П. Ковалевського „Добудки українського мовознавства на еміграції“, тобто короткий огляд наукової праці наших мовознавців за останніх 25 років. Для наших майбутніх дослідників такі огляди мають велике значення, і тому в плані діяльності НТШ на майбутнє звернено на це особливу увагу.

Багато цінного матеріалу української філології і з інших галузей українознавства випущено також у „Збірнику на пошану сімдесятиріччя народни Р. О. М. а. а. Смалю — Стоцького“. Видання якого переступило „Слова о полку Ігореві“ о. М. Кравчука має також немале значення в нашій літературі, зокрема, статті Романа Смалю — Стоцького „Українська мова в Совєтській Україні“, „Якщо мови теорії“, Яра Славутича „Записання ові (е) та у (ю) в українській мові“, В. Чапленка „Походження назви „гуцул“, „Лемко“, „Бойко“, Олексій Горбача „Діалектичний словник північно-добруджанської говірки С. Муринського над Дунаєм“, П. Ковалевського „Заслуги акад. Степана Смалю — Стоцького для української науки“, В. Жили „Українська література під радянським ладом“, А. Фесенка „Українська бібліографія за кордоном“, Костя Кисілевського „Філологічні праці Івана Пашкевича“, Василя Лева „Українські літературні твори поза межами України“ та синтетична розвідка П. Ковалевського „Добудки українського мовознавства на еміграції“, тобто короткий огляд наукової праці наших мовознавців за останніх 25 років. Для наших майбутніх дослідників такі огляди мають велике значення, і тому в плані діяльності НТШ на майбутнє звернено на це особливу увагу.

крема сьогодні, коли наші поети і філологи в Україні мусять навіть і свої переспівані достосувати до партійної лінії та її вимог. Праці проф. М. Стахова „Україна і Росія. Нарис історії їхніх політичних і літературних взаємин“, що й видав УКАА англійською мовою на початку 1969 р., заслуговує на спеціальну увагу, з огляду на зміщений в ній документальний матеріал, зокрема, для англійських учених в галузі політичних студій Східної Європи.

Опублікування „Жаги мого життя“ Богдана Ленко-го з біографічними додатками його рідного брата Лева не тільки корисне для наших майбутніх дослідників в їх студіях над літературною творчістю того ж письменника, але й над українським культурним рухом в Галичині між двома світовими війнами. Келіке значення для наших майбутніх дослідників історії й культури України мають, також регіональні збірники, що їх чотири томи випустило НТШ в ЗСА в останніх двох роках в серії „Український Архів“, як „Збувалини Нового Села Б. Чесанова в Галичині в 1826-1944 рр.“, „Зображення“, „Теребовельська Земля“, „Бережанська Земля“. Права, Управа Американського НТШ свідомо недовіряє видавничій праці, як також і тих завдань, що їх ставить перед нами наша дійсність, але, на жаль, в наших умовах вести раціональну наукову політику не дозволяє нам ані на відповідне планування потрібних для нас видань з підручаним авторитетним авторів, ані також на якісь і кількісні твори. Очевидно, без фінансової допомоги нашої спільноти і окремих наших меценатів, не було б і тих досягнень, що їх маємо сьогодні. Тим часом прогалини в нашій науці великі і завдання, що стоять перед українською наукою і українськими науковцями у вітчизняному світі, стають щораз більші.

Тому, щоб бодай частинно заспокоїти потреби нашої науки, Управа Американського НТШ запланувала і вже, завдяки старанням наших меценатів та окремих спонсорів видань, почала реалізувати свою публікаційну діяльність випуском розвідки проф. д-ра О. Повстенка „Храм св. Софії в Києві і доля архітектурних пам'яток Книжної Доби“ та праці проф. д-ра М. Стахова „Третя Совєтська Республіка в Україні. Нарис з історії третьої інвазії Совєтської Росії в Україну“.

Заплановано також випуск друком наступного тому Записок НТШ, присвяченого нашому великому історикові та колишньому доглядові голові НТШ у (Закінчення на стор. 3-ій)

Д-р О. К. Кононенко

ЦУКРОХЕМІЯ

(1)

Слово „цукрохемія“ запроваджено недавно, щоб виділити хемію звичайного тростникового або бурякового цукру, сахарози, від усіх інших цукрів, як то виноградно-го (глюкози), або молочного (лактози). Всі ці сполуки об'єднуються під загальною назвою — дуглеводи.

Слово „сахароза“ походить від латинського „saccharum album“, а англійська назва „sucrose“ походить від французького „sucrer“.

Сахароза міститься у майже всіх солодких овочах, але індустріальне значення мають тільки дві: цукрова тростина і буряк.

Цукрова тростина, як думають тепер, росла в дикому стані на островах Тихого океану, звідки проникла до Індії та Китаю. Арабські купці привезли її далі на захід, до Африки та Європи. Колумб запровадив тростину до Америки під час своєї другої подорожі.

Щоб посадити тростину, закопують у ґрунт відтинки її стебла, які дають паростки і одночасно пускають коріння. Коли тростина виростає до 6-8 стіп, її стинають, потім відрізають листя і транспортують до цукроварні. Часом поле підпалюють, листя згорає, а стеблина, яка має більше вологу, лишається. Така полена стеблина тростини має бути перероблена негайно.

На фабриці стеблину перетинають на кавалки приблизно в 1 цаль і витискають поміж валцями. Щоб відібрати решту цукру, вичавлений багас (як він називається) змочують водою і знову витискається декілька разів.

Чиста вода вживається лише на майже виснаженому багасі, щоб вимити останні рештки, і цей розведений розчин подіється на перестанні розливи, де він збагачується цукром. І так далі, виконуючи так звані принципи протичеті.

Вичавлений сік фільтрується, домішки осаджуються вапном, а надлишок вапна струнчується фосфатною кислотою або вуглекислим газом. Після нової фільтрації сік випаровується, даючи сирий брукнатий цукор. Решта по фільтрації називається патокою або мелясою. З економічних причин намагаються продукувати сирий цукор якомога ближче до плантації, а останнє очищення переправляють якнайближче до районів споживання.

При рафінації цукор знову розчиняють, струнчують і перепускають через активне вугілля. Безколірний сироп випаровується у вакуумі до кристалізації. Поки були запроваджені центрифуги, не було можливості відділити кристали від густого сиропу, що напливав на них, і тому розчин лишали застигати, роблячи головки або кусковий цукор.

Під час наполеонівських воєн Європа була відізнана англійською більшою від джерел цукру у Вест Індії. У 1802 році Фридрих Вільгельм у Прусії дав гроші на розбудову першої цукроварної буряк. Селекцією, що вий буряк. Селекцією, що вий буряк. Селекцією, що вий буряк.

Ця стаття — це, одна із серії виволохених доповідей в Товаристві Українських Інженерів Америки. Відділ Нью Йорк. (Продовження буде)

ру в буряку до 11%. Вирощуванням буряка зайнята велика площа в північній Україні, на Вороніжщині і в інших суміжних областях.

В Америці буряк косяють машиною, а відтате листя лишають на полі, на яке пізніше виганяють худобу.

На цукроварні буряк мийуть і тнуть на тоненькі стружки. Оскільки він не має багато соку, його не вичавлюють, а вилугують водою в циліндричних вежах-дрижках. Нормально батерія складається з 12 дифузозів, з яких один надідаюється, один видаюється, а в десятих екстрагують цукор знову за принципом протичеті. Переробка та кристалізація нічим не відрізняється від переробки та кристалізації тростинного цукру.

Очищений тростинний та буряковий цукор — цілком ідеальний. Бурякова патока (чорна меляса) не годна для людського споживання, бо має велику кількість калійних солей.

У споживанні цукру на душу населення на першому місці стоїть Ірландія. В ЗСА кількість споживаного на душу населення цукру майже не змінюється від 1900 року.

ЗСА майже досягніла демографічної інверсії, яку Західна Європа досягла вже довший час тому. При цьому приріст населення зменшується, а продукція сільськогосподарства збільшується настільки, що не тільки покриває потреби країни, але ще й дозволяє вивозити надлишки. Цукрова промисловість постійно росте, але цей зріст іде лише паралельно з ростом населення. Це непокоїть фабриканти.

У той час, коли в інших галузях промисловості винайдення нових машин або продуктів може створити нові ринки попиту, даючи можливість швидко розбагатити, в галузі цукрової промисловості знаходяться нові джерела зуживання дуже важко.

Більшість продуктового цукру йде безпосередньо до споживача. Решта йде на промислові цілі — виробництво напоїв, пекарських та кондитерських виробів тощо. Лише 1% цукру вживається для харчових цілей.

Намагаючись підвищити цей відсоток, створено Sugar Research Foundation. Ця стаття з коротким звітм про роботу цього закладу за 15 років.

Поперше — про відпадки. Коли цукор кристалізується, лишається патока або меляса, яка може бути використана для вироблення роуму або на корм для худоби. Худобу вирощують переважно до джерела їжі, багатові на білки або протеїни — м'ясо, молоко тощо. Але тварини не можуть синтезувати білок, вони беруть його з рослинного корму. Щоб збільшити кількість білку або рівновартинх азотистих речовин у м'ясі, ї ї амоніюють, а саме пропущують амоніак над мелясою у великих казанах.

Ця стаття — це, одна із серії виволохених доповідей в Товаристві Українських Інженерів Америки. Відділ Нью Йорк. (Продовження буде)

Інг. Валентин Сімацій

СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ

СПОГАД

ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА, РОКИ 1923-1929

(19)

Не знаю, як воно сталося, що я ще після того потрапив на Спожідов, під Прагою, де будувалася робітничка колонія. Виявилось, що нас заманили туди, як штрайбхерерів. Були ми там лише одну ніч, бо вранці довідалися про свою незначну роль і не заходили псувати людям їхню незамагану — пощо мали втручатися в чужі справи? Та можна було там від робітників-штрайкарів і каміня в голову сподіватись...

Зі Спожілова я дістався до Вельтруса. Там на річці Влтаві будували електростанцію, шлюзову комору і привід (рукав) з річки Влтави на турбіни. На тій великій будові брат Олекса відбував практику. Там застав я зформовану групу, чи бригаду, приблизно з 20 чоловік.

Не пригадую багатьох. Когось навіть і з добрих хлопців не згадую тільки тому, що були дуже добрі і ніякого „коника не викинули“.

Важко було без сміху дивитися на Чернявського, коли він цілий в буліка половину скручувався під тягарем тачки, зашпортувався, тачка з'їжджала з дошки, клякав на коліна, голосно нарікав.

Данило Савенко ретельно кожного вечора з виглядом альхіміка мішав гліцерину зі соком цитрини і биндами зі старого шмаття, намоченого в тій суміші, замотував окремо кожну палець на руці і, заснувши руки у великі рукавиці, клявся спати.

А що ж ми робили?

Десь там черпала з дна річки машина пісок і наспила на баркаси певну кількість кубометрів. Зчеплених таких чотири баркаси пароплав буксиром притягав з берега до помосту і лишав нам. А ми той пісок мали витягати тачками на берег, може яких метрів зо двадцять.

Робили ми години п'ять, шість, деякі. Праця від кубометра і в час мала бути закінчена, щоб друга партія (то вже були чехи) мала час вивантажити свої баркаси.

Ми не нарікали, заробіток був добрий. Боюсь збрехати, але, здається, виходило аж нам по п'ять — шість корон на годину. Тридцять п'ять корон заробити на день робітників було не легко в ті часи. Але й робота ж була: пісок мокрий, дошки мокрі, як не обтираеш ручки у тачки, а пісок там залишається, та й під гору пхати, а накласти на тачку з горбом треба, щоб в час вивезти.

На обід ходили ми до сільської господині. Господар сам і різник, і кухар, пиво людям точить і ковбаси робить. Веселій — радо жартує і жарти слухає, рясні дотепами. Обідні смачні, і тарілки не видно, так накладав. Взаємний між нами і господарем — лпших би і не треба. Кожного дня питається нас, що ми

хочемо завтра на обід. Хто перекирчить інших, по того й бувало.

А раз сам господар оголосив, що почасти нас кнедлями. (Чехи вимовляють кнедліки або ще й кнедлічки — дуже їх люблять). Ми, хтєв на м'ясо, прийняли „запрошення“ більшість мовчки. Але

ПУБЛІКАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НТШ

В ЗСА У 1968-69 РР.

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Львові, проф. Михайлові Грушевському. В серії видань "Бібліотеки Українознавства" публікуються незалежно від редакції спільні праці проф. М. Стахова англійською мовою, а саме а) М. Стахов, Я. Штендера, "Західна Україна у зворотному пункті історії Європи", б) М. Стахов, П. Стецько, "УНР в 1917-18 рр.", в) М. Стахов, М. Чирівський, "УНР в Київському періоді 1919 року".

В найближчому часі заплановано також видати історію Української Галицької Армії — англійською мовою, в опрацюванні проф. д-ра Степана Горана і українською мовою в опрацюванні м-ра Зенона Стефанова. Ждуть ще своїх окремих спонсорів дві праці д-ра В. Трембіцького, а саме а) "Ділянка Червоного Хреста і Міністерства Народного Здоров'я в Україні в 1917-20 рр." та "Консулярна і дипломатична служба УНР". У підготовці до друку є також праця д-ра П. Мірчука п. н. "Національно-державні цілі народу Колішчин".

Старанням Військово-Історичного Інституту НТШ друкується також "Український Військовий Термінологічний Словник" Зенона Стефанова, як черговий том Бібліотеки Українознавства НТШ. В тій самій серії видань НТШ з'явився в останній рік нашої роботи праця д-ра І. Новосітського "Буковинські українці і їх самовизначення в 1918 році" англійською мовою.

В серії "Української Літературної Бібліотеки" вийшли

ли друком, за редакцією В. Лева, том оповідань д-ра Софії Парфаноїч та антологія "Слово і зброя" в упорядкуванні Л. Полтави.

Філологічна Секція НТШ запланувала випустити друком в бieżучому академічному році "Історію Наукового Товариства ім. Шевченка", проф. д-ра В. Лева та його ж "Бібліографію всіх видань НТШ" від початку до 1970 року, в серії "Доповіді" публікується також праця К. Кисілевського, П. Ковалева, Романа Смаль-Стоцького і В. Стецюка. В цій же серії видань з'явиться ще в цьому місяці збірка студій на пошану нашого визначного дійсного члена - сеньйора проф. д-ра Костя Кисілевського з нагоди його 80-річчя життя і 57-річчя наукової та педагогічної діяльності. Очевидно, ми тут не назвали цілої низки праць, уже опублікованих і запланованих на цей академічний рік, а далі наших членів Математично-Природничо-Лікарської Секції НТШ, хоч під певним аспектом вони належать до групи українознавства та гарно репрезентують нашу науку в чужому науковому світі.

Же цей короткий огляд публікаційної діяльності НТШ в ЗСА, що ми його тут подаємо тільки за останній рік, показує наглядно, як багато можна додати на полі нашої науки поза межами України, при дружній співпраці наших старших і молодших науковців та при плановій, хоч і скромній, допомозі нашої спільноти.

Подяка

Цією дорогою складаємо щирі подяки всім нашим УСТАНОВАМ, ЖЕРТВОДАВЦЯМ, ПІДПРИЄМЦЯМ — власникам українських фірм м. Нью-Йорку, які фінансово допомогли нам влаштувати Відвідувальний Турнір і уфундувати чай:

"Український Народний Союз, власники крамниць "Роман Парцель", М. Підгорецька — "Орхидея", Т. Лешко, "Веселка", Н. Д., "Самоміч", "Сурма", "Арка", "Броді", "Олімпія Лікер", "Марія", "Альмор", А. Головінська, "Молоде Життя", "Карпати" — взуття, Куровицький і Син, І. Керницький, Братів Стасюк, В. Хомут, Г. Сливка, К. Шевчук, В. Заклинський, М. Івасівка, Скомський "Варбер Шон".

83-й КУРІНЬ УСП-ів "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

8-ий КУРІНЬ УСП-ів "ЧОРТОПОЛОХИ"

83-й Відділ Союзу Українок Америки

— влаштує —

в неділю, 23-го листопада 1969 року
від год. 9-ої до 4-ої по пол.

ЯРМАРОК

в ДОМІ ВЕТЕРАНІВ в НЬЮ ЙОРКУ, Н. П.
33 Схід 7-ма вулиця.

В продажі ДИТЯЧІ ПРАШКИ, ВИШИВАНІ СУЖЕННЯ та інші гарні речі. Також в продажу ДОМАШНЄ ПЕЧИВО.

Запрошуємо все Громадянство на Ярмарок.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ, НЬЮ ЙОРК

П'ятниця, 21-го листопада 1969 року

I. Студенти УМІ клас Проф. М. Байлової — А. Бобяк, О. Кизимин, І. Тромея відіграють твори Барнського, Бортнянського, Коженка, Моцарта і Вільямса.

II. Надія Миколаївна з Бостону — Вразення з подорожі в Україну. Доповідь ілюстрована прозірками.

Початок год. 8-ма веч.

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ

дня 31-го грудня 1969 року

в залах

Українського Народного Дому
в НЬЮ ЙОРКУ, Н. П.
при звуках ОРКЕСТРИ "АМОР"

41 ВІДЦІЛ ОЧУСУ, ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК

ОЧУСУ та ОСЕРЕДУ СУМА в БРУКЛІНІ

— влаштує —

ЗАПУСТНУ ЗАБАВУ

в суботу, 22-го листопада 1969 року

в ПАРОХІАЛЬНІЙ ЗАЛІ ШКОЛИ СВ. ДУХА
161 North 5th Street, Brooklyn, N.Y.

ОРКЕСТРА "МРІТ" Початок 8:30 веч.

Весь прибуток призначений на Парохіальну Школу.

Орест Палів

Радіють вісткою, що „Анна Ярославна“
гостюватиме в Монреалі

Монреаль є безперечно одним із найбільших культурних центрів Канади, а водночас і одним із найцікавіших міст, де перебігають впливи різних культур, збагачуючи цим і саме місто, і всю Канаду. Саме тому, вистава опери „Анна Ярославна“ в Монреалі матиме велике значення для популяризації кращих зразків українського мистецтва і культурних здобутків українців на північно-американському континенті. А якщо взяти на увагу той факт, що серед франко-мовного населення Монреаля, як і всього Квебеку, досить таки глибоко вкорінені французькі традиції і пошана до французької культури та до історичного минулого Франції, — то не можна не радіти з того приводу, що сюжети української опери, яку поставлять у Монреалі, взяті з життя русько-української княгині Анни Ярославни, що стала королевою Франції.

Про мистецький успіх опери „Анна Ярославна“ будуть писати професійні рецензенти після її постановки. На передодні вистави „Анна Ярославна“ у Монреалі, варто відмітити деякі цікаві моменти для інших осередків українського поселення.

Українська громада Монреаля хоч і не дуже велика, дала вже не раз докази своєї організованості і солідарності. Цього року навесні український Монреаль здивував інші українські осередки своєю незвичайно успішною кампанією на Фонд Енциклопедії Українознавства. Ця кампанія дала 45 тисяч доларів. Кампанія збірки Фонду Енциклопедії Українознавства, як і організування вистави опери „Анна Ярославна“ в Монреалі організує молоді, професійні люди, ентузіастичне ширення українського мистецтва й культури. Тому успіх опери „Анна Ярославна“ у Монреалі заповнений.

Організує виставу „Анна Ярославна“ пан Роман Підвисоцький, співавсяк фірми „Рей Стівенс Візюел Продакшнс“. Він довгі роки працює як імпресаріо і має за собою вже понад сто різних концертів і постановок. Той факт забезпечує опері повний збір.

Прем'єра „Анна Ярославна“ відбудеться 22-го листопада.

пада в модерному репрезентативному театрі Вілфреда Пелетіє, який мистецькі в розкішному м. н. є театром центрів Плас Дес Ар. За відвізком Монреальської Симфонічної Оркестри, хори, балет і виконавці всіх ролей — це приїждять гості із ЗСА. Приїзд виконавців „Анна Ярославна“ буде ще одною нагодою пережити моменти єднання українських душ, розскажати про різні закони цього мистецтва, нагодою відкрити старі знайомства і скріпити почуття національної єдності. Для молоді — буде нагода хоч раз у рік вийти з наших приміщень — на ширший форум мистецького світу. Українська громада Америки й Канади дякує Українському Народному Союзові, що з нагоди свого 75-ліття ювілею став меценатом українського мистецтва і причинився до того, що новий твір оперного мистецтва став дійсністю.

Організатори вистави опери „Анна Ярославна“ у Монреалі поділяють, щоб надати цій українській мистецько-культурній імпресії репрезентативного характеру. На прем'єру запрошено представників оттавського федерального й квебекського провінційного урядів, а після вистави, в залах Плас Дес Ар відбудеться зустріч-концерт з усіма артистами опери, композитором Антоном Рудницьким, автором лібрета Леонідом Полтавою та всіма членами мистецько-творчого колективу постановки „Анна Ярославна“. Зустріч-концерт улаштує новопосталий Український Мистецький Комітет Співпраці з Монреальським Музеєм Образотворчого Мистецтва.

Організатори вистави опери „Анна Ярославна“ у Монреалі призначили відповідну згоду чистого прибутку на фонд будови українського дому для людей старшого віку, який саме тепер мають збудувати в Монреалі.

Український Монреаль стоїть під знаком готування, щоб гідно прийняти оперу „Анна Ярославна“, її композитора і диригента в одній особі, автора лібрета, артистів-співаків та всіх її співтворців і виконавців, що разом, спільними зусиллями причиняться до її мистецького успіху.

У 20-ліття Пласту у Філадельфії

В червні 1949 року почався найбільший наплив нової еміграції до ЗСА. В Монреалі ГПС доручила нам, містечковій вихованці, Оксані й Олександрові Березинським та мені навізати контакт з подружжям Марією, Хомин, яка приїхала раніше до Філадельфії і була уповноваженою організувати там пластове життя. Також дали нам адресу пл. сен. Мирослава Раковського, який в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

Згодом ми довідалися, що в червні 1949 року в Нью-Йорку вже організував пластову частину. Йому ми передали частину пластового добра (друки, прагматика іт. п.). В перших днях приїзду до Філадельфії я розвідала, де мешкає подружжя Марія Хомин і поїхала до неї. Від неї ми довідалися, що вона не мала змоги організувати пластових гуртків, бо новоприбулі молоді у Філадельфії ще майже не було, а діти старших емігрантів — українців, не виявляли зацікавлення Пластом, не знали української мови, так що якнебудь працювати з ними не було можливо.

Знаючи, що до Філадельфії якраз у той час приїхали вже деякі пластуни, ми домовилися з подружжям Марією Хомин організувати перші пластові сходини. Подруга Марія помістила в часописі „Америка“ оголошення, щоб усі пластуни й пластуни з Філадельфії й околиці прибули до домівки „Провідіння“ на перші пластові сходини.

На вулиці Френклін під будинком „Провідіння“ стояла молоденька дівчинка з пластовою лілейкою і, поздоровляючи пластовим привітом „Скоб“, спрямовувала всіх на другий поверх, де мали відбутись перші сходини. Тією новачкою була Іра Багаль, тепер кошовою Богачевською.

На сходинах було присутніх коло 20 пластунок і пластуни усіх уладів. Сходини провадила уповноважена подружжя М. Хомин. Вибрано кошового (пл. сен. Олександр Березинський) і кошову (пл. сен. Ірину Кравців).

ФІЛІПІНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ФЕРДИНАНД

МАРКОС ВИГРАВ вибори і став першим президентом за час існування державної суверенності Філіппін від 1946 р., який урядуватиме впродовж другої 4-річної каденції. Маркос отримав 4,535,000 голосів, а його противник, сенатор Серджіо Осман, 2,663,000 голосів. Маркос заявив, що відкличе філіппінську військову частину з В'єтнаму та використає її для остаточної ліквідації комуністичних партизанів у Філіппінах.

ІЗ СХІДНОГО БЕРЛІНУ ВТІК 19-річний воляк, який розбрався свого товариша, з яким стояв на варті біля берлінського „муру ганьби“ по його східному боці. Поки той розбрався воляк вдарив на тривогу — його відважний товариш втік до британської зони Західного Берліну. Це був 513-й з черги випадок втечі східно-німецьких волярів і поліцейських за останніх 8 років.

ПАРАФІАЛЬНА РАДА І СЕСТРИЦТВО СВ. АНДРІЯСЬКОГО ЦЕРКВИ в ФІЛАДЕЛФІЇ, Па., з глибоким смутком повідомляє, що 10-го листопада 1969 року померла на 81 році життя довголітня Голова Сестрицтва

ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА
ЧЕХІВСЬКА

дружина св. шм. професора Володимира Чехівського, відомого громадського, політичного й церковного діяча та б. прем'єр-міністра Української Народної Республіки.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го листопада 1969 року о год. 9-й рані в Українській Автокефальній Православній Церкві св. Андрія, при 1070 — 69-та Елленс у Філадельфії, Па., а згодом на Українській Православній Цвинтарі у Бавнд Бруку

MARKS DEPARTMENT STORE

Матеріали для вишивання,
нитки ДМЦ — зараз най-
кращий матеріал для ви-
шивки в Україні.

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave. New York City
Tel.: 475-7430. — Висилася
на СВЯТА до УССР за \$88.0
летуєськю поштою 5 вом
хусток, 2 найл. плещ, 3 пар
найл. панчів 13 пар шкарп
ток. Замовляйте телефонно

но або листовно. Урадов
години: від понед. до суб. 8:30
до 6:00 веч. в неділю від 1
до 2-ої по пол.

• SERVICE

FOREST HILLS

Young Mothers Child Care, B.
day or week. Weekends, sleep
ing over. Color TV-hot meals
own ylapground.
CALL 4-6886

**ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
УНСОЮЗУ**

СУБОТА,
22 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

ЧЕСТЕР. Па. Місцяні збор
Т-ва Т. Шейнмана — 156-18
Відд. о год. 7:30 веч. Про
ситесь чл. прибути. — Б
Наша секр

НЕДІЛЯ
23 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

АСТОРГІЯ, Н. П. Мідний збо-
ри Б-ва св. о. Металла 5-й
Видд. о год. 5-й по пол.
Авдигорі Укр. Кат. Церкв.
Христ. Укр. 237-00. 212

Аве. Просвітяться-ча, прибу-
та виринянти милоди.
М. Хомачук, сепр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збо-
ри Б-ва св. Димитрія — 28.
Візд. о год. 1-й по пол. Мі-
сячні збори цієї неділі тож-
що Округа УНС співали

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Б-ва св. Йосафата. 217 Відд. о год. 2-й по пол.

Гудсон Аве. Вранбика Служба Вожа видиратися четвер. 27 листопада о год 10-й ранку в церкві св. Йосифа. Проситися чл. прибуті на Сл. Вожу, і на збори. В. Колдунський, сеп.

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похороного Заведения
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 3-1487
СОЛДНА ОБСЛУГТА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслужа ЦИПА! ЧЕЧА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похованнями

NEW YORK | ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температу-
ра. Модерна капція до
ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA
120 EAST 7th STREET

OREgon 4-2568

AM THEIR JUDGE! I ORDER THEM KILLED--
TO RIP US OF THEIR SHAME!

бутися ститу, що його вои
спричинили!